

Arrest

nr. 214 574 van 21 december 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en advocaat A. DE RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) gehoord op 10 augustus 2017.

1.2. Op 25 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Siyawooshan (district Gozara, provincie Herat), de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek te zijn van origine. U woonde hier sinds uw geboorte samen met uw

vader, moeder, en twee broers. Uw oudste broer, H(...), werd lid van de taliban en kwam in die hoedanigheid tijdens de gewapende strijd om het leven in het jaar 1392 (2013).

Uw vader, moeder en jongste broer wonen op heden nog steeds in uw ouderlijk huis.

Uw tante langs moeders zijde was getrouwd met G.Y. Akbari, een gekende talib uit uw regio. Zij hadden samen 4 dochters. Toen G.Y. stierf in 1388 (2009), werd hij onder meer opgevolgd door A., Z., N. en M.H., vier zonen uit een ander huwelijk. Uw broer, H., werd in 1390-1391 (2011-2012) lid van de taliban. N.A. en M.H.A. overtuigden uw broer om lid te worden van de taliban. Uw broer kwam om het leven tijdens een gevecht tussen de overheid en de taliban rond het einde van het jaar 1392. Een jaar later, in 1393, kwamen dezelfde twee personen, N. en M.H., naar uw huis om u te vragen uw broer te vervangen als lid van de taliban. U weigerde echter in te gaan op dit voorstel. In asad 1394 (juli-augustus 2015) werd u een tweede keer door hen benaderd en opnieuw weigerde u in te gaan op hun verzoek. De derde keer dat u door hen benaderd werd, in sunbula 1394 (september 2015), zei het tweetal dat ze er niet langer rekening mee zouden houden dat u familie van hen was. Uw vader vroeg nog wat tijd en uit respect voor uw vader stemden ze hierin toe. Nadat ze vertrokken waren, belde uw vader naar een smokkelaar waarmee hij reeds een eerste keer contact opnam toen N. en M.H. de tweede keer naar uw huis kwamen. Diezelfde nacht verliet u uw huis en ging u met de smokkelaar mee.

Via Pakistan en Iran kwam u in Turkije terecht. U zette vervolgens uw reisweg verder via Bulgarije, Servië, Slowakije, Oostenrijk en Duitsland. U kwam op 5/11/2015 aan in België en u vroeg de volgende dag, op 16/11/2015, asiel aan bij de Belgische aurotiteiten.

U legde in het kader van uw asielaanvraag geen documenten voor.

B. Motivering

U vreest dat u bij een terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord door leden van de taliban en meer bepaald door leden van de familie Akbari. U koestert deze vrees omdat deze talibanleden drie keer naar uw woning kwamen in een poging u te rekruteren. Ze wilden dat u de plaats zou innemen van uw broer, H(...), die eerder sneuvelde in de strijd.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder werd er ook vastgesteld dat er in uw hoofde geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-Generaal opvallend vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer, waardoor u er niet in slaagde uw verklaringen ter zake aannemelijk te maken.

Zo geeft u aan dat uw broer om het leven kwam in het dorp waar jullie woonachtig waren (CGVS, p. 9) maar slaagt u er geenszins in om enige details te noemen betreffende de omstandigheden waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen. Aangezien de strijd waarin uw broer zou zijn gesneuveld nota bene in uw eigen dorp plaatsvond (CGVS, p. 9) en jullie zelfs het geluid van het gevecht hoorden kan verwacht worden dat u meer details kan geven over wat er zich exact heeft afgespeeld. Er werd doorgevraagd naar de specifieke omstandigheden waarin uw broer omkwam, maar u beperkte zich telkens tot de verklaring dat jullie van leden van N. de telefonische melding kregen dat H. gestorven is (CGVS, p. 9). Deze verklaring komt, rekening houdend met de gekende context, echter weinig overtuigend over. Immers, gezien het feit dat het hier het overlijden van uw broer betreft en gezien het feit dat u na dit incident nog enige tijd in uw dorp verbleef, kan er minstens van u verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de precieze omstandigheden waarin uw broer om het leven kwam.

Voorts bent u er niet alleen niet in geslaagd u eenduidig uit te drukken over de dag waarop uw broer zou zijn gestorven, u slaagde er bovendien niet in om de maand te noemen waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen (CGVS, p. 9). Van een dergelijke impactvolle gebeurtenis kan evenwel meer precisie van u verwacht worden. Dit is des te meer het geval wanneer hierbij in rekening wordt gebracht dat u tijdens hetzelfde interview wel de exacte datum van de dood van de man van uw tante meegeeft (op spontane wijze) en dat u, op één keer na, wel steeds de maand kan noemen waarin u zelf zou benaderd geweest zijn door N. en M.H. (CGVS, p. 8 en 10-11).

Aangaande wanneer de dood van uw broer plaatsvond beperkt u zich aanvankelijk tot de verklaring dat het zomer was en dat het warm was (CGVS, p. 9). Iets later tijdens hetzelfde CGVS-interview zegt u evenwel dat het bijna eind 1392 was toen uw broer stierf en dat ze u eind 1393 kwamen vragen om uw broer te vervangen (CGVS, p. 9). Dergelijke verklaringen, met sterk divergerende tijdsaanduidingen voor de dood van uw broer, wijzen niet alleen op een gebrekkige doorleefdheid maar vormen tevens

tegenstrijdigheden aangaande de kern van uw asielrelaas waardoor uw geloofwaardigheid ter zake ernstig wordt ondermijnd. De tegenstrijdigheid tussen het einde van het jaar en uw referenties naar de warmte en de zomer wordt verder aangetoond middels de beschikbare informatie over uw regio van herkomst. De laatste maand van het jaar in Afghanistan is Hout wat omgerekend ongeveer samenvalt met de westerse maanden februari en maart. De laatste maanden van het Afgaanse jaar zijn afgetekend de koudste in uw regio en schommelen gemiddeld tussen 1 graden en 19 graden (zie screenshot in bijlage). De zomermaanden van Afghanistan zijn opvallend warmer. Hoewel u hier niet mee geconfronteerd werd, kan hieruit toch verder geconcludeerd worden dat u er niet slaagt om zich eenduidig uit te drukken betreffende de periode waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen. Uw incoherentie en vaagheid aangaande de dood van uw broer ondermijnen uw geloofwaardigheid op ernstige wijze en zetten bijgevolg uw asielrelaas op de helling.

Voorts kon er worden vastgesteld dat u probeerde om informatie achter te houden voor het CGVS. Zo ontkende u dat u een facebookprofiel had wanneer u nog in Afghanistan verbleef (CGVS, p. 6). U verklaarde louter dat u in België twee maanden voor uw CGVS-interview (d.d. 10 augustus 2017) een facebookprofiel aanmaakte. Vervolgens gaf u het CGVS de naam van dit recente profiel en het bijhorende paswoord (CGVS, p. 6). Later in het gehoor werd u echter geconfronteerd met een facebookprofiel (<https://www.facebook.com/omid.aslami.564>) dat u reeds in Afghanistan aanmaakte. Dit blijkt uit de laatste foto die u online plaatste op 30 maart 2015 (zie bundel met screenshots van facebook - 1). Nadat u hiermee geconfronteerd werd, bevestigde u dat dit een facebookprofiel van u is (CGVS, p. 11) en verklaarde u dat het lang geleden was en dat u alles vergeten bent. Deze verklaring als zou u dit profiel vergeten zijn is evenwel ontoereikend gezien de omvang van uw netwerk en uw relatief recente activiteit op het profiel. Uw netwerk bestond immers uit meer dan 230 vrienden en tot eind maart 2015 was u actief op dit profiel (zie bundel met screenshots van facebook - 2). Het is geenszins aannemelijk dat u het profiel, waarmee u bovendien ook bevriend blijkt te zijn met uw belagers, niet vermeldde omdat het bestaan van het profiel u volledig ontgaan zou zijn. Het CGVS stelt dan ook vast dat u wel degelijk de intentie had om het profiel achter te houden.

Bovendien moet hierbij worden opgemerkt dat u middels dit profiel verdere mogelijkheden had om zich te informeren naar de omstandigheden van de dood van uw broer. Aangezien uw belagers en dus de strijdmakers van uw broer uw vrienden waren op dit profiel en zij pas een jaar na het overlijden van uw broer aan u vroegen om de plaats van H.(...) in te nemen had u de mogelijkheden om zich te informeren. Hierdoor neemt de onaannemelijkheid aangaande uw beperkte kennis over de dood van uw broer nog verder toe (zie bundel met screenshots van facebook - 3).

In diezelfde zin moet bovendien worden opgemerkt dat er op zich op basis van verschillende gegevens die terug te vinden zijn op facebook nog bijkomend ernstige twijfels kunnen geuit worden aangaande de dood van uw broer. Naast de vage en incoherente verklaringen die reeds werden vermeld blijkt dat u met uw beide facebookprofielen bevriend bent met een naamgenoot van uw broer. Bovendien werd vastgesteld dat u met uw beide profielen vele tientallen gemeenschappelijke vrienden heeft met deze persoon waarbij het niet in het minst opvallend is dat hieronder ook verschillende leden van de familie Akbari vallen (zie bundel met screenshots en lijsten met gemeenschappelijke vrienden). Hieruit kan worden afgeleid dat jullie een groot overlappend netwerk hebben en is het in zekere mate ook waarschijnlijk dat jullie uit dezelfde regio afkomstig zijn. Bovendien gaf u tijdens het gehoor aan dat uw vader geen broers of zussen heeft (CGVS, p. 6) waardoor er uitgesloten kan worden dat het om een neef langs vaderszijde met dezelfde naam als uw broer zou gaan.

Een analyse van de verschillende facebookprofielen toont aan dat u en H.A. tot op heden frequent contact hebben onder de vorm van reacties en 'likes'. Het is hierbij frappant dat zowel u als H. een foto leuk vinden van Z.A., van wie u bij het CGVS verklaarde dat hij om het leven kwam (CGVS, p. 8). Evenwel blijkt dat deze Z., die twee profielen heeft en waar u ook met beide mee bevriend bent, tot op vandaag actief is op sociale media (zie screenshots en vriendenlijsten). Ook de beide profielen van H.A. zijn tot op heden actief en jaren na het door u geclaimde overlijden werden er nog foto's online geplaatst via deze profielen (zie screenshots).

Het CGVS stelt dan ook vast dat dergelijke elementen minstens zeer opmerkelijk zijn en ernstige twijfels doen rijzen over het door u aangehaalde asielrelaas en in het bijzonder over de dood van uw broer. Bovenstaande elementen zijn immers ernstige aanwijzingen dat de door u verklaarde broer niet enkel op uw profiel staat maar dat hij daarenboven na zijn 'overlijden' nog steeds actief is op facebook.

Ter zijde kan hierbij nog opgemerkt worden dat uw meest recente profiel minstens een jaar voor het plaatsvinden van het gehoor werd aangemaakt wat strijdig is met uw verklaring dat u het profiel slechts twee maanden ervoor zou hebben aangemaakt. Hoewel dit element op zich geenszins doorslaggevend is, moet evenwel opgemerkt worden dat het een bijkomende indicatie is van uw algemene gebrek aan geloofwaardigheid.

Het feit dat u zichtbaar geen inspanning deed om te achterhalen wat er met uw broer, H.(...), gebeurd is en het feit dat er verschillende profielen werden teruggevonden van een naamgenoot van uw broer, maken het overlijden van uw broer weinig aannemelijk. Doordat de dood van uw broer klaarblijkelijk ook de voornaamste reden was waarom uw onder dwang zou gerekruteerd worden door de taliban, zijn de bovenstaande vaststellingen dan ook nefast voor de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat, zelfs indien zou aangenomen worden dat uw broer omkwam bij gevechten quod non, in het licht van de algemene informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, het sowieso weinig waarschijnlijk is dat de Taliban u verplicht zou willen inlijven en geregeld naar u zou zijn komen vragen, laat staan dat ze u omwille van uw weigering zouden vervolgen, gezien uw familiale situatie. U bent immers de broer van een overleden lid van de Taliban, die in 1392 is omgekomen bij een strijd tussen de taliban en de overheid. Familieleden van overleden Talibanstrijders worden doorgaans met respect behandeld. De families van martelaars krijgen bijvoorbeeld doorgaans ook smartengeld uitbetaald, wat bij u evenmin het geval was (CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt worden dergelijke families dus geëerd, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat men net u, de broer van een Taliban-martelaar, tegen uw eigen wil en die van uw familie, zou willen inlijven als rekrut (EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups, September 2016, p.22). U zegt dat ze u probeerden te overtuigen om bij hen aan te sluiten omdat u familie bent van deze talibanleden (CGVS, p. 12). Er kon echter worden vastgesteld dat deze familieband niet sterk is. Zo gaf u aan dat uw tante langs moederszijde 1 van de 4 vrouwen van G.Y. was en dat zij enkel dochters had met deze man (CGVS, p. 9). De 10 zonen van G.Y. zijn dus afkomstig van een andere moeder, waardoor er slechts een zeer indirecte familiale band bestaat met de zonen in kwestie. Hieraan gelinkt, werd er eerder reeds vermeld dat u zeer vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer, waardoor het niet aannemelijk lijkt dat dit incident werkelijk heeft plaatsgevonden op de door u omschreven wijze. Hierdoor kan dus niet ingezien worden waarom de taliban u verplicht zou willen inlijven.

Al deze elementen samengenomen, zorgen ervoor dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. Zo hield u bewust informatie achter betreffende uw facebookprofiel in Afghanistan waarop informatie teruggevonden kon worden die de door u aangehaalde feiten lijkt de ondermijnen. Voorts werd er gewezen op de reële mogelijkheid dat uw broer nog in leven is, gezien het feit dat er een gelijknamige persoon in uw vriendengroep werd teruggevonden. Deze reële mogelijkheid werd verder versterkt door het feit dat u opvallend vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer en doordat onze algemene informatie aantoont dat families van martelaars doorgaans met respect behandeld worden. Het feit dat u onrechtstreeks familie zou zijn van deze talibanleden wijzigt voorgaande vaststellingen niet.

In het kader van uw asielaanvraag kan tenslotte nog opgemerkt worden dat u geen enkel document of bewijsstuk neerlegt. U verklaarde zowel bij DVZ op 27 april 2016 als bij het CGVS op 10 augustus 2017 dat u uw taskara zou laten opsturen (Verklaring DVZ p. 9 vraag 25 en CGVS p. 3). Gezien de uitgebreide termijn die reeds verstreken is sinds 27 april 2016 en rekening houdend met uw activiteiten op sociale media en uw verklaring dat u met uw familie contact heeft via Viber (en dus de facto via internet contact heeft) is het weinig aannemelijk dat u er niet in kon slagen om enig document aan het CGVS voor te leggen (CGVS p. 11). In die zin kan er opgemerkt worden dat op een asielzoeker de verplichting rust om vanaf de aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over de asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken blijkt dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Bovendien impliceert het ontbreken van enig document of bewijsstuk dat alle geloofwaardigheid in uw asielaanvraag afhangt van uw verklaringen die bijgevolg coherent en gedetailleerd dienen te zijn, wat in casu niet het geval is.

Gelet op wat voorafgaat maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Herat province van 18 mei 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, is grotendeels in handen van de overheid en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie regionaal erg verschillend zijn. Opstandelingen zijn voornamelijk actief in welbepaalde insurgent hotspots. Het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten geviséerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Opvallend zijn ook de vele security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen. Niettegenstaande bepaalde districten duidelijk als onveilig dienen bestempeld te worden, blijkt uit dezelfde informatie ook dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Herat regionaal erg verschillend zijn. Zo dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in uw district Gozara relatief stabiel is. Bovendien blijkt de provincie een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Gozara in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Gozara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het VN Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48, 48/2 tot en met 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Verzoeker zet hierbij uiteen dat hij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in zijn land van herkomst, dat de bedreigingen plaats hebben gevonden in een huidige context van langdurig gewapend conflict tussen de regering en haar ondersteuners, en de verschillende anti regering strijdende groepen, waaronder de taliban. Hij stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst wegens de vervolgingen door de taliban, omwille van zijn weigering om zich bij hen aan te sluiten en dit op grond van het begrip "politieke overtuiging".

Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit het dorp Siyawooshan, district Gozara, in de provincie Herat, die wordt gekenmerkt door een verslechterde veiligheidssituatie. Recente nieuwsberichten bevestigen volgens verzoeker de onveiligheid in de Herat provincie (wat de Commissaris niet betwist), waar regelmatig aanslagen gepleegd worden. De COI focus in het administratief dossier bevestigt volgens verzoeker dat de opstandelingen hun hoofdkwartier hebben in de dorp van herkomst van verzoeker (Seyawshan) (p7-8).

Verzoeker betoogt dat de taliban aanwezig is en strijden tegen de troepen van de regering waardoor de onveiligheid in de provincie sterk gestegen is.

In augustus 2017 werden bij voorbeeld 29 mensen gedood door een bomaanval op een moskee in Herat stad, alleen 10km weg van de dorp van herkomst van verzoeker en werd een groep van Europeanen aangevallen (zie in bijlage The Guardian, Foreign tourists attacked in western Afghanistan, 04/08/2017).

Verzoeker meent dat deze objectieve informatie overeenkomt met zijn verklaringen omtrent zijn vrees voor vervolgingen van de taliban, wie aanwezig zijn in zijn regio. Hij was dus in groot gevaar in Afghanistan gedood of gefolterd te worden.

Gezien huidige context van conflict en geweld in Afghanistan en in de provincie van verzoeker, acht verzoeker zijn verklaringen niet enkel coherent maar ook plausibel. Verzoeker verwijst naar artikel 48/3, § 5 de welke duidelijk stelt dat *"Bij het beoordelen of de vrees van verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerk hem door de actor van de vervolging wordt toegeschreven"*.

Bovendien kan hij geen verdediging verkrijgen van zijn eigen overheid, wegens de sterke aanwezigheid van de taliban over het gebied.

Verzoeker besluit dat hij *prima facie* een nood heeft aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn politieke overtuigingen in de brede zin.

Verzoeker wijst er op dat in een tweede middel zal aangetoond worden dat de grieven van de commissaris-generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de vervolgingen die verzoeker heeft ondergaan en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan in vraag te stellen.

Hij vraagt de Raad om het geheel van verzoekers verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de aanwezigheid van de taliban en de regio van herkomst van verzoeker en de herhaalde aanvallen die ze

plegen. Verzoeker meent dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolgingen in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel waarbij hij verwijst naar artikel 48/1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat het CGVS dit vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegenspreekt. Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Afghanistan, geen risico loopt weer het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen.

Verder meent verzoeker dat verweerder zijn onderzoeksplicht niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd. In een tweede middel zal worden aangetoond dat de motivering van het CGVS niet draagkrachtig is. Verzoeker vraagt dan ook de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Met oog op de subsidiaire beschermingsstatus, houdt verzoeker vooreerst een uitgebreid theoretisch betoog inzake artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 15 c) van de Kwalificatierichtlijn en artikelen 2 en 3 van het EVRM. Hij benadrukt dat het CGVS moet nagaan of het terugkeren van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico doet lopen, in hoofdte van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten. In geval een asielzoeker zulke risico loopt in zijn land van herkomst, dan moet er hem een bescherming toegekend worden.

In casu erkent verwerende partij dat verzoeker afkomstig is uit een regio waar een gewelddadig conflict heerst tussen meerdere gewapende groepen, waaronder de taliban. Deze elementen zorgen er volgens verzoeker voor dat hij een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2 a), b) en/of c) van de vreemdelingenwet. Hij voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien behoort hij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen. In ondergeschikte orde dient hem ten gevolge, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook van artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker licht het middel als volgt toe:

"Verwerende partij meent dat de asielmotieven van verzoeker ongeloofwaardig zijn.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende zijn.

Ten eerste wenst verzoeker te onderlijnen dat hij afkomstig uit de provincie Herat

Zijn regio is onveilig, wegens de aanwezigheid van de Taliban en andere strijdende groepen. De taliban hebben zelfs hun hoofdkwartier van de provincie in de dorp van herkomst van verzoeker -Seyawshan- (de COI focus in het administratief dossier bevestigt dit, p7-8).

Anders als beweert door de Commissaris, zijn de aanslagen niet doelgericht van aard. In augustus 2017 werden er bij voorbeeld nog 29 mensen gedood in een bomaanval op een moskee, dus geen militaire of overheidsdoel (zie NDTV, 29 Killed In Attack On Jawadya Mosque In Afghanistan's Herat, 2/09/2017). Europees bezoekers (die niet tot internationale organisatie behoren) werden ook in augustus aangevallen (zie The Guardian, Foreign tourists attacked in western Afghanistan, 04/08/2017)

Verzoeker heeft deze gegevens al uitgebreid aangetoond en verwijst naar de middelen supra.

Deze vastgestelde feiten houden in dat de vrees voor vervolging van verzoeker zoals verklaart gedurende zijn gehoor niet alleen plausibel zijn, maar overeenkomen met de beschikbare informatie. Deze moeten als aannemelijk beschouwd worden.

De Commissaris generaal beweert dat verzoeker niet geloofwaardige verklaringen zou afgelegd hebben. Verzoeker is van mening dat de Commissaris generaal en subjectieve appreciatie van de feiten en het relaas doet.

Ten eerste, verwijt de Commissaris dat verzoeker vage verklaringen omtrent de omstandigheden van de dood van zijn broer gaf. Hij bevestigt dat zijn familie op de hoogte van de overlijden gesteld werd door een telefoontje van de taliban (voor wie zijn broer vochtte). Hij heeft weinig détails, en heeft verklaart dat hij ook tijdens zijn broer nog leefde niets wist over wat hij deed bij de taliban (CGVS p6). Hij wilde ook geen contact opnemen met de taliban en heeft dus niet verder gevraagd. Verzoeker heeft verklaart dat hij om meer informatie gevraagd heeft aan mensen in zijn dorp, en dat hij een brief met deze informatie van de ouderlingen verwacht.

Betreffende de maand van de dood van zijn broer, legt verzoeker uit dat hij lang geleden gedood is en dat hij zich niet precies aan de maand herinnert.

Daarna meent de Commissaris dat verzoeker zich tegenspreekt, omdat hij zei dat het zomer was toen zijn broer stierf, en daarna van "het eind van de jaar" spreekt. Verzoeker verklaart dat er een misverstand was, en dat hij bedoelde dat de taliban in het eind van het jaar naar zijn huis kwamen om

hem te rekruteren, en niet dat zijn broer in het eind van het jaar stierf. De herlezing van de rapport van de auditie toont inderdaad aan dat deze deel van pagina 9 onduidelijk is.

Vervolgens, verwijt de Commissaris dat verzoeker ontkende dat hij een facebook profiel had toen hij nog in Afghanistan verbleef. Verzoeker volhardt dat hij deze bestaan van deze facebook profiel vergeten was. Hij legt ook uit dat hij niet eraan gedacht had dat hij facebook had kunnen gebruiken om meer informatie over de omstandigheden van de dood van zijn broer te krijgen.

Aangaande de naamgenoot van zijn broer met wie verzoeker "vriend" is op facebook, volhardt verzoeker dat het niet zijn broer is. Hij bevestigt ook dat Z.A. dood is (een zal foto's sturen van zijn begrafenis), en dat hij zijn facebook profiel slechts 2 tot 4 maanden voor het gehoor opgemaakt heeft.

Ten slotte, bevestigt verzoeker dat de taliban hem rekruteren wilde om zijn overleden broer te vervangen, en druk op hem zetten. Hij bevestigt ook dat zijn familie geen smartgeld kreeg.

Betreffende de afwezigheid van documenten, verklaart verzoeker dat hij geen mogelijk had om document te verkrijgen, maar proberen zal ze zodra mogelijk op te sturen.

Ten gevolge meent verzoeker dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet draagkrachtig en moet verworpen worden.

Hij onderlijnt dat zijn verklaringen al s aannemelijk en geloofwaardig moeten beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Ten slotte wenst verzoeker te benadrukken dat de motivering van de Commissaris generaal betreffende de beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming status niet draagkrachtig is.

Anders als beweert door de Commissaris, is de Herat provincie niet veilig. De dorp zelfs van verzoeker is de hoofkwartier van de taliban in de provincie (zie boven), en er gebeuren regelmatig aanslagen waarbij vele burgers gedood worden. De geweld is dus niet doelgericht van aard, zoals door de Commissaris beweert. De onveiligheid van de streek van herkomst van verzoeker werd al uitgebreid aangetoond, en we verwijzen naar de middelen supra.

Deze objectieve informatie komt overeen met de verklaringen van verzoeker omtrent zijn vrees voor vervolgingen van de taliban, wie aanwezig zijn in zijn regio. Hij was dus in groot gevaar in Afghanistan gedood of gefolterd te worden.

Verzoeker heeft deze gegeven al uitgebreid aangetoond en verwijst naar de middelen supra.

Het is dus onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende en alles behalve draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade. Het middel is gegrond."

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken toe:

1. *Afghanistan Analysts Network, Political Landscape. The Battle between Law and Force: Scattered political. power and deteriorating security test Herat's dynamism, January 2017, pl ,4*
2. *NDTV. 29 Killed In Attack On Jawadya Mosque In Afghanistan's Herat 2/09/2017*
3. *wikipedia, Guzara district*
4. *The Guardian, Foreign. tourists attacked in western Afghanistan, 04/08/2017".*

2.2.2. Op 8 maart 2018 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuwe elementen:

- een kopie van het bericht van overlijden van zijn broer en vertaling ervan
- kopieën van twee foto's van zijn broer
- een kopie van een document over het overlijden van verzoekers broer
- een kopie van verzoekers taskara en de vertaling ervan.

2.2.3. Op 21 november 2018 maakt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuwe elementen:

- EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, december 2017;

- EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, mei 2018;
- Country Guidance. Afghanistan. Guidance note and common analysis, juni 2018.

2.2.4. Op de terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over met als nieuwe element een CD met een video waar zijn neef, die behoort tot de taliban, te zien is en die gestorven is tijdens een gevecht met de politie.

2.3. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.4.1. Juridische basis

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

2.4.2. Beoordeling

2.4.2.1. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt samengevat. Verzoeker is van Tadzjiekse origine en afkomstig uit Siyawooshan, gelegen in het district Gozara, behorend tot provincie Herat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door leden van de taliban en meer bepaald door leden van de familie Akbari. Deze talibanleden zouden drie keer naar zijn woning zijn gekomen in een poging om hem te rekruteren. Zij wilden dat hij de plaats zou innemen van zijn broer H. die eerder als talibanstrijder sneuvelde.

2.4.2.2. Verzoeker heeft bij het CGVS geen documenten voorgelegd ter staving van zijn identiteit of ter staving van zijn problemen in Afghanistan.

Heden legt verzoeker per aanvullende nota van een kopie van zijn taskara voor, met vertaling. De vermeldingen in dit document stemmen overeen met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over

zijn identiteit en herkomst. Evenwel merkt de Raad op dat er geen origineel document voorligt, maar enkel een kopie van zijn taskara. De authenticiteit en de herkomst van dit document kunnen aldus niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Het is overigens merkwaardig dat verzoeker die op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, er niet eerder in geslaagd is om een kopie van zijn taskara voor te leggen. Wat er ook van zij, het voorleggen van een kopie van zijn taskara volstaat op zich niet om vast te stellen dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming. Het vormt op zich immers geen bewijs dat de kern van verzoekers vluchtrelaas kan staven, met name dat de Akbari zonen hem gedwongen wilden rekruteren bij de taliban en dat hij bij terugkeer om die reden zal worden gedood.

Per aanvullende nota legt verzoeker ook een kopie voor van overlijdensbericht van zijn broer en een vertaling ervan, waarin de familie van verzoeker iedereen op het hoogte brengt van *"Het martelaarschap van S.A.A."* en laat weten dat op 4/4/1392 een uitvaartstoet zal plaats vinden. De inhoud van het overlijdensbericht kan op zich de kern van verzoekers vluchtrelaas niet staven, met name dat de Akbari zonen hem gedwongen wilden rekruteren bij de taliban en dat hij bij terugkeer om die reden zal worden gedood.

Daarnaast legt verzoeker een kopie voor van een ongedateerd document over het overlijden van verzoekers broer. Uit de bijgevoegde vertaling blijkt dit document een verklaring te zijn van verzoeker waarin hij stelt dat hij na de dood van zijn broer werd gevraagd door de taliban om zich bij hen aan te sluiten, hetgeen hij heeft geweigerd en waarna hij is gevlucht. Het laatste document is ongedateerd en is niet meer dan een loutere weergave van een verklaring van verzoeker die niet wordt ondersteund door objectieve vaststellingen. Bovendien bevat dit document een aantal merkwaardigheden. Uit de vertaling blijkt dat het document is gericht tot *"de rechtbank van België"* en werd afgestempeld in het district Gozara, Herat, Afghanistan door de voorzitter van de raad van Siyawaoshan en het dorps hoofd, hoewel verzoeker sinds november 2015 in België is. Dit lijkt de Raad een zeer vreemde gang van zaken.

Beide documenten zijn bovendien geen originele stukken zodat de authenticiteit en herkomst ervan, om bovenvermelde redenen, niet kan worden nagegaan. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus *"Afghanistan – Corruptie en valse documenten"* van 27 juni 2013) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

De kopieën van twee foto's hebben volgens verzoeker betrekking op zijn broer. Op één foto zou zijn gestorven broer te zien moeten zijn, op een andere foto staat zijn broer afgebeeld met een wapen in zijn hand. De Raad merkt op dat aan foto's weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Er ligt verder geen bewijs voor dat staat dat de persoon die op deze foto's wordt afgebeeld ook effectief de broer van verzoeker is.

Tenslotte legt verzoeker tijdens de terechtzitting een CD neer die een videofilm bevat waar zijn neef te zien is die als talibanstrijder is gestorven tijdens een gevecht met de politie. De Raad herhaalt dat omwille van bovenvermelde redenen ook aan dit type van beeldmateriaal weinig bewijswaarde kan worden toegekend. Er ligt hier evenmin enig bewijs dat staat dat de gestorven persoon ook effectief de neef van verzoeker is. Er worden bovendien verschillende gezichten van andere personen onherkenbaar gemaakt en er wordt niet uiteengezet wie deze video heeft gemaakt. Verder stelt de Raad vast dat de video niet ondertiteld is noch vergezeld van een eensluidende verklaarde vertaling. Aangezien er een andere taal dan deze van de rechtspleging wordt gebruikt in de video, beslist de Raad in toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV) om deze videofilm niet in overweging te nemen daar hij geen volledige kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Hoewel verzoeker zich heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de inhoud van de voormelde documenten omwille van bovenvermelde redenen op zich niet kan overtuigen. Bovendien is de bewijswaarde van deze documenten, zoals hierboven uiteengezet, zeer gering. De documenten volstaan in deze stand van zaken derhalve niet om een gegronde vrees

voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

2.4.2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen en zijn vluchtrelaas. De commissaris-generaal komt tot dit besluit op basis van volgende vaststellingen:

- Verzoeker legt opvallend vage en tegenstrijdige verklaringen af aangaande de dood van zijn broer (bv. over de omstandigheden en tijdstip van overlijden) hetgeen zijn geloofwaardigheid ernstig ondermijnt en zijn vluchtrelaas bijgevolg op de helling zet.
- Verzoeker houdt informatie achter voor het CGVS. Hij ontkende eerst een facebookprofiel te hebben, gaf vervolgens de naam van een recent profiel maar daarna bleek dat hij reeds in Afghanistan een ander facebookprofiel had aangemaakt. Hieruit blijkt dat verzoeker de mogelijkheid zich te informeren naar de omstandigheden van de dood van zijn vriend aangezien hij bevriend is met de strijdmakkers van zijn broer.
- De verschillende gegevens die terug te vinden zijn op de verschillende facebookprofielen van verzoeker en zijn broer maken dat het overlijden van zijn broer weinig aannemelijk is en dat er bijkomend ernstige twijfels worden geuit aangaande de dood van zijn broer. Dit is nefast voor verzoekers vervolgingsvrees aangezien de dood van zijn broer klaarblijkelijk ook de voornaamste reden was waarom hij onder dwang werd gerekruteerd.
- Uit de landeninformatie blijkt verder dat het weinig waarschijnlijk is dat de taliban verzoeker verplicht zou willen inlijven en hem bij weigering zou vervolgen, daar familie leden van overleden talibanstrijders doorgaans met respect worden behandeld.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat de bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan verzoeker toekomt om voormelde vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, wat zoals hierna zal blijken niet het geval is.

2.4.2.4. Wat betreft de vaststelling dat verzoeker vage verklaringen aflegt aangaande de omstandigheden van de dood van verzoekers broers, motiveert de commissaris-generaal terecht als volgt:

“Zo geeft u aan dat uw broer om het leven kwam in het dorp waar jullie woonachtig waren (CGVS, p. 9) maar slaagt u er geenszins in om enige details te noemen betreffende de omstandigheden waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen. Aangezien de strijd waarin uw broer zou zijn gesneuveld nota bene in uw eigen dorp plaatsvond (CGVS, p. 9) en jullie zelfs het geluid van het gevecht hoorden kan verwacht worden dat u meer details kan geven over wat er zich exact heeft afgespeeld. Er werd doorgevraagd naar de specifieke omstandigheden waarin uw broer omkwam, maar u beperkte zich telkens tot de verklaring dat jullie van leden van N. de telefonische melding kregen dat H. gestorven is (CGVS, p. 9). Deze verklaring komt, rekening houdend met de gekende context, echter weinig overtuigend over. Immers, gezien het feit dat het hier het overlijden van uw broer betreft en gezien het feit dat u na dit incident nog enige tijd in uw dorp verbleef, kan er minstens van u verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over de precieze omstandigheden waarin uw broer om het leven kwam.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat zijn familie telefonisch op de hoogte werd gesteld. Hij voegt daaraan toe dat hij toen zijn broer nog leefde, niet wist wat deze bij de taliban deed en dat hij dus weinig details heeft.

Dit betoog doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat volgens verzoekers verklaringen het gevecht waarin zijn broer zou zijn omgekomen plaatsvond in zijn eigen dorp en dat hij het geluid van het gevecht kon horen (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag van 10 augustus 2017, p. 9). Bovendien verbleef verzoeker na het overlijden van zijn broer nog een jaar in zijn dorp. Gelet op deze omstandigheden, zoals door verzoeker verklaard, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker meer informatie zou hebben over de precieze omstandigheden waarin zijn broer om het leven kwam, minstens meer

inspanningen zou hebben gedaan om deze informatie te bekomen. De dood van zijn broer behoort tot de kern van zijn vluchtrelaas aangezien dit de reden was waarom verzoeker onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de taliban.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker ook dat hij meer informatie heeft gevraagd aan de mensen in zijn dorp en dat hij een brief met deze informatie van de ouderlingen verwacht. Dat verzoeker niet eerder pogingen ondernam om deze informatie te verkrijgen maar enkel daartoe initiatief neemt nadat hij een weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal heeft ontvangen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees. Verder ligt er heden geen brief van de ouderlingen voor, enkel een ongedateerd document dat niet meer is dan de loutere weergave van een verklaring van verzoeker die niet wordt ondersteund door objectieve vaststellingen en waarvan de bewijswaarde relatief is, zoals hierboven werd vastgesteld.

Daarnaast stelt de commissaris-generaal op correcte wijze vast: *“Voorts bent u er niet alleen niet in geslaagd u eenduidig uit te drukken over de dag waarop uw broer zou zijn gestorven, u slaagde er bovendien niet in om de maand te noemen waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen (CGVS, p. 9).”*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de dood van zijn broer al lang geleden is en dat hij zich niet precies meer de maand herinnert. Dit betoog overtuigt echter niet. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat *“Van een dergelijke impactvolle gebeurtenis (...) evenwel meer precisie van u verwacht [kan] worden. Dit is des te meer het geval wanneer hierbij in rekening wordt gebracht dat u tijdens hetzelfde interview wel de exacte datum van de dood van de man van uw tante meegeeft (op spontane wijze) en dat u, op één keer na, wel steeds de maand kan noemen waarin u zelf zou benaderd geweest zijn door N. en M.H. (CGVS, p. 8 en 10-11).”*

Aldus blijkt dat verzoeker er wel in slaagt voor andere gebeurtenissen een exacte datum of maand te noemen, maar hierin niet slaagt voor wat betreft het overlijden van zijn broer dat toch een zeer belangrijke gebeurtenis is en *in casu* zelfs de oorzaak vormt van zijn voorgehouden vrees voor vervolging. Dat verzoeker zich niet meer precies de maand herinnert wanneer zijn broer is overleden, ondermijnt om voorgaande redenen dan ook zijn geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt dat de tegenstrijdigheid, vastgesteld door de commissaris-generaal, met betrekking tot het tijdstip van de dood van zijn broer berust op een onduidelijke weergave van zijn verklaringen op pagina van 9 van het gehoorverslag, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker houdt voor dat hij enerzijds verklaarde dat zijn broer in de zomer van 1392 stierf, en anderzijds verklaarde dat de taliban op het einde van dat jaar 1392 naar zijn huis kwam om hem te rekruteren, en niet dat zijn broer op het einde van dat jaar stierf.

Evenwel kan op pagina 10 van het gehoorverslag worden gelezen dat verzoeker uitdrukkelijk het volgende verklaarde op de vraag *“Hoeveel tijd na het eerste bezoek werd u voor een tweede keer aangesproken door de taliban?”*: *“De eerste keer kwamen ze eind 1393 en de tweede keer was assad 1394.”* (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 10). Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal zijn verklaringen verkeerd heeft begrepen of onterecht een tegenstrijdigheid heeft vastgesteld. Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in volgend motief te weerleggen: *“Aangaande wanneer de dood van uw broer plaatsvond beperkt u zich aanvankelijk tot de verklaring dat het zomer was en dat het warm was (CGVS, p. 9). Iets later tijdens hetzelfde CGVS-interview zegt u evenwel dat het bijna eind 1392 was toen uw broer stierf en dat ze u eind 1393 kwamen vragen om uw broer te vervangen (CGVS, p. 9). Dergelijke verklaringen, met sterk divergerende tijdsaanduidingen voor de dood van uw broer, wijzen niet alleen op een gebrekkige doorleefdheid maar vormen tevens tegenstrijdigheden aangaande de kern van uw asielrelaas waardoor uw geloofwaardigheid ter zake ernstig wordt ondermijnd. De tegenstrijdigheid tussen het einde van het jaar en uw referenties naar de warmte en de zomer wordt verder aangetoond middels de beschikbare informatie over uw regio van herkomst. De laatste maand van het jaar in Afghanistan is Hout wat omgerekend ongeveer samenvalt met de westerse maanden februari en maart. De laatste maanden van het Afghaanse jaar zijn afgetekend de koudste in uw regio en schommelen gemiddeld tussen 1 graden en 19 graden (zie screenshot in bijlage). De zomermaanden van Afghanistan zijn opvallend warmer. Hoewel u hier niet mee geconfronteerd werd, kan hieruit toch verder geconcludeerd worden dat u er niet slaagt om zich eenduidig uit te drukken betreffende de periode waarin uw broer om het leven zou zijn gekomen.”*

Gelet op het bovenstaande, treedt de Raad het standpunt van de commissaris-generaal bij dat verzoeker vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande de dood van zijn broer.

2.4.2.5. Wat betreft de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker informatie achterhoudt, met name de ontkenning dat hij een facebookprofiel heeft dat hij heeft aangemaakt wanneer hij nog in Afghanistan verbleef, volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaring dat hij het bestaan van dit facebookprofiel vergeten was.

Verzoeker gaat in zijn betoog echter geheel voorbij aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers netwerk op dit facebookprofiel bestaat uit meer dan 230 vrienden en dat verzoeker tot eind maart 2015 actief was op dit profiel, hetgeen steun vindt in de stukken van het administratief dossier (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). De commissaris-generaal kon dan ook terecht besluiten dat gezien van omvang van verzoekers netwerk en zijn relatief recente activiteit op dit profiel, het geenszins aannemelijk is dat hij bestaan ervan niet vermeldde omdat het bestaan van het profiel hem volledig ontgaan zou zijn. Dat de commissaris-generaal hieruit afleidt dat verzoeker wel degelijk de intentie had om het profiel achter te houden, acht de Raad gelet op het voorgaande niet kennelijk onredelijk.

Verzoekers loutere herhaling van zijn 'vergetelheid' zonder concrete argumenten aan te halen is *in casu* dan ook niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Volgens verzoeker heeft hij er niet aan gedacht dat hij facebook kon gebruiken om meer informatie over de omstandigheden van de dood van zijn broer te verkrijgen. Dit betoog is weinig ernstig. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker op facebook bevriend was met zijn voorgehouden belagers, dit zijn de strijdmakkers van zijn broer (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn voorgehouden belagers pas een jaar na het overlijden van zijn broer aan verzoeker hebben gevraagd om de plaats van zijn broer in te nemen. (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 9-10). Verzoeker had dus ruim de mogelijkheid om zich in te informeren over de omstandigheden van de dood van zijn broer. Dat hij dit heeft nagelaten, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing ook vast dat verzoeker "*met uw beide facebookprofielen bevriend [is] met een naamgenoot van [zijn] broer.*"

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat de naamgenoot van zijn broer met wie verzoeker bevriend is op facebook, zijn broer niet is. Hij brengt echter geen concrete elementen aan die toelaten uit te sluiten dat de naamgenoot niet zijn broer is. Hij weerlegt verder de concrete bevindingen van commissaris-generaal niet die steun vinden in het administratief dossier, met name: (i) dat hij op zijn beide facebookprofielen, oud en nieuw, bevriend is met deze naamgenoot van zijn broer en (ii) dat hij op beide facebookprofielen vele tientallen gemeenschappelijke vrienden heeft met deze naamgenoot en dat het opvallend is dat hieronder ook verschillende leden van de familie Akbari vallen (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan die aannemelijk maken dat uit deze bevindingen redelijkerwijze niet kan worden afgeleid dat hij en de naamgenoot van zijn broer een groot overlappend netwerk hebben en dat het in zekere mate ook waarschijnlijk is dat zij uit dezelfde regio afkomstig zijn. Verzoeker ontkent ook niet dat hij op het CGVS verklaarde dat zijn vader geen broers of zussen heeft en ontkracht derhalve niet dat daardoor uitgesloten kan worden dat het om een neef langs vaderszijde met dezelfde naam als zijn broer zou gaan (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p. 6).

Verder stelde commissaris-generaal terecht vast, na een analyse van de verschillende facebookprofielen, dat verzoeker en de naamgenoot tot op heden frequent contact hebben onder de vorm van reacties en 'likes'. Tenslotte stelde de commissaris-generaal ook correct vast dat ook de beide profielen van de naamgenoot zijn tot op heden actief en dat jaren na het door verzoeker geclaimde overlijden er nog foto's online werden geplaatst via deze profielen (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel).

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in het standpunt dat al deze bevindingen zeer opmerkelijk zijn en ernstige aanwijzingen vormen dat verzoekers broer niet enkel op zijn profiel staat, maar dat deze broer daarenboven na zijn voorgehouden overlijden nog steeds actief is op facebook. De commissaris-generaal kan bijgevolg op pertinente wijze ernstige twijfels uiten aangaande de dood van verzoekers broer. Door louter te volharden dat deze naamgenoot zijn broer niet is, zonder enige verdere toelichting over wie deze persoon dan wel is, slaagt verzoeker er niet in deze ernstige twijfels over de dood van zijn broer weg te nemen.

De commissaris-generaal merkt tevens op dat het frappant is dat zowel verzoeker als de naamgenoot een foto leuk vinden van Z.A., van wie verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij om het leven kwam. Evenwel stelt de commissaris-generaal vast dat deze Z., die twee profielen heeft en waar verzoeker ook

met beide mee bevriend is, tot op de dag van de bestreden beslissing actief is op sociale media. (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel).

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een loutere bevestiging dat Z.A. dood is. Hij brengt geen concrete argumenten die de bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen. Hij licht op geen enkel wijze toe wie deze Z.A. dan wel is, met wie op zijn beide facebookprofielen bevriend is, noch verduidelijkt hij op enige wijze waarom deze Z.A., van wie hij tijdens zijn gehoor stelde dat hij was overleden (AD CGVS, stuk 5, gehoorverslag, p.8), tot op de dag van bestreden beslissing actief was op sociale media. In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de foto's van de begrafenis van Z.A. die hij zal sturen en daarmee de CD bedoelt die werd voorgelegd tijdens de terechtzitting, verwijst de Raad naar wat reeds hierboven werd gesteld in punt 2.4.2.2., met name dat deze CD niet in overweging wordt genomen.

Voorts merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers recente facebookprofiel werd gemaakt minstens een jaar voor het plaatsvinden van het gehoor en dat dit in tegenstrijd is met zijn verklaring dat hij zijn profiel slechts twee maanden ervoor zou hebben aangemaakt. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in het betoog dat zijn facebookprofiel slechts 2 tot 4 maanden voor het gehoor opgemaakt werd. Deze loutere bewering vindt echter geen steun in de stukken van het administratief dossier. Daaruit blijkt dat verzoekers recente facebookprofiel op 27 maart 2016 werd opgemaakt en dat de commissaris-generaal terecht vaststelt dat dit gebeurde minstens een jaar voor het plaatsvinden van het gehoor op 10 augustus 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", screenshots van facebookprofiel). De commissaris-generaal besluit terecht dat: *"Hoewel dit element op zich geenszins doorslaggevend is, moet evenwel opgemerkt worden dat het een bijkomende indicatie is van uw algemene gebrek aan geloofwaardigheid."*

Gelet op bovenstaande, volgt de Raad de commissaris-generaal in dit standpunt: *"Het feit dat u zichtbaar geen inspanning deed om te achterhalen wat er met uw broer, H., gebeurd is en het feit dat er verschillende profielen werden teruggevonden van een naamgenoot van uw broer, maken het overlijden van uw broer weinig aannemelijk. Doordat de dood van uw broer klaarblijkelijk ook de voornaamste reden was waarom uw onder dwang zou gerekruteerd worden door de taliban, zijn de bovenstaande vaststellingen dan ook nefast voor de door u verklaarde vervolgingsvrees."*

2.4.2.6. Verzoeker bevestigt nog in zijn verzoekschrift dat de taliban hem wilde rekruteren om zijn overleden broer te vervangen en druk op hem te zetten. Hij bevestigt ook dat zijn familie geen smartengeld kreeg.

De Raad stelt vast dat verzoekers betoog niet coherent is met de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier (AD CGVS, stuk 12, map met "landeninformatie", *EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups*, September 2016, p.22.). Daaruit blijkt namelijk dat het weinig waarschijnlijk is dat de taliban verzoeker verplicht zou willen inlijven en hem bij weigering zou vervolgen, daar familieleden van overleden talibanstrijders doorgaans met respect worden behandeld.

De commissaris-generaal motiveerde hierover als volgt: *"Daarenboven moet worden opgemerkt dat, zelfs indien zou aangenomen worden dat uw broer omkwam bij gevechten quod non, in het licht van de algemene informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, het sowieso weinig waarschijnlijk is dat de Taliban u verplicht zou willen inlijven en geregeld naar u zou zijn komen vragen, laat staan dat ze u omwille van uw weigering zouden vervolgen, gezien uw familiale situatie. U bent immers de broer van een overleden lid van de Taliban, die in 1392 is omgekomen bij een strijd tussen de taliban en de overheid. Familieleden van overleden Talibanstrijders worden doorgaans met respect behandeld. De families van martelaars krijgen bijvoorbeeld doorgaans ook smartengeld uitbetaald, wat bij u evenmin het geval was (CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt worden dergelijke families dus geëerd, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat men net u, de broer van een Taliban-martelaar, tegen uw eigen wil en die van uw familie, zou willen inlijven als rekrut (EASO Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups, September 2016, p.22). U zegt dat ze u probeerden te overtuigen om bij hen aan te sluiten omdat u familie bent van deze talibanleden (CGVS, p. 12). Er kon echter worden vastgesteld dat deze familieband niet sterk is. Zo gaf u aan dat uw tante langs moederszijde 1 van de 4 vrouwen van G.Y. was en dat zij enkel dochters had met deze man (CGVS, p. 9). De 10 zonen van G.Y. zijn dus afkomstig van een andere moeder, waardoor er slechts een zeer indirecte familiale band bestaat met de zonen in kwestie. Hieraan gelinkt, werd er eerder reeds vermeld dat u zeer vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer, waardoor het niet*

aannemelijk lijkt dat dit incident werkelijk heeft plaatsgevonden op de door u omschreven wijze. Hierdoor kan dus niet ingezien worden waarom de taliban u verplicht zou willen inlijven.”

Verzoeker betwist de gebruikte landeninformatie, die terug te vinden is in het administratief dossier, niet. Door louter te volharden in zijn eerdere verklaringen, slaagt verzoeker er verder niet in bovenstaande concrete en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, te ontkrachten en toont verzoeker niet aan waarom de taliban in zijn geval, als familielid van een overleden talibanstrijder, alsnog zou willen overgaan tot een gedwongen rekrutering. Het enkele betoog van verzoeker dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst is in deze niet voldoende om *in concreto* aannemelijk te maken dat verzoeker specifiek wordt geviseerd voor gedwongen rekrutering.

2.4.2.7. De Raad besluit dat het geheel van de bevindingen van de commissaris-generaal, zoals samengevat in punt 2.4.2.3, onverminderd overeind blijft. Deze vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. De uitgebreide en gedetailleerde motivering waarop deze vaststellingen berusten, is draagkrachtig en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en overgenomen.

Bijgevolg kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het volgende besluit: *“Al deze elementen samengenomen, zorgen ervoor dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht. Zo hield u bewust informatie achter betreffende uw facebookprofiel in Afghanistan waarop informatie teruggevonden kon worden die de door u aangehaalde feiten lijkt de ondermijnen. Voorts werd er gewezen op de reële mogelijkheid dat uw broer nog in leven is, gezien het feit dat er een gelijknamige persoon in uw vriendengroep werd teruggevonden. Deze reële mogelijkheid werd verder versterkt door het feit dat u opvallend vage verklaringen aflegde betreffende het overlijden van uw broer en doordat onze algemene informatie aantoont dat families van martelaars doorgaans met respect behandeld worden. Het feit dat u onrechtstreeks familie zou zijn van deze talibanleden wijzigt voorgaande vaststellingen niet.”*

De stukken die verzoeker heden voorlegt middels twee aanvullende nota's, kunnen, zoals reeds in punt 2.4.2.2. uiteengezet, inhoudelijk niet overtuigen en hebben tevens slechts een relatieve bewijswaarde. Ook samengenomen met verzoekers verklaringen, kunnen deze stukken niet overtuigen. Immers, uit wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen die vaag en incoherent zijn. Daarenboven doen gegevens uit facebookprofielen ernstige twijfels rijzen over de dood van verzoekers broer, is verzoekers vluchtrelaas niet coherent met de landeninformatie in het administratief dossier en maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn geval van deze landeninformatie moet worden afgeweken. Bijgevolg worden de voorgelegde stukken, die op zich niet volstaan omwille van hun inhoud en relatieve bewijswaarde, dus niet aangevuld en geruggesteund door voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen noch door objectieve landeninformatie.

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst, zoals blijkt uit pagina 7 van de COI Focus *“Afghanistan – Security situation in Herat province”* van 18 mei 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met “landeninformatie”). Evenwel wordt verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig bevonden, met name dat de taliban hem trachtte gedwongen te rekruteren om de plaats van zijn overleden broer in te nemen. Verder brengt verzoeker geen concrete aanwijzing waaruit blijkt dat hij om een andere reden door de taliban dreigt te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Verzoeker maakt een gegronde vrees voor vervolging door de taliban dan ook niet aannemelijk.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Het voordeel van de twijfel kan verzoeker dan ook niet worden toegekend.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Juridische basis

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”.

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” dient te lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Beoordeling

2.5.2.1. Artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet beoogt vooreerst bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De Raad herinnert er aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht het volgende stellen, gelet op verzoekers verklaarde herkomst uit het district Gozara in de provincie Herat:

“(…) Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Herat province van 18 mei 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan, is grotendeels in handen van de overheid en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie regionaal erg verschillend zijn. Opstandelingen zijn voornamelijk actief in welbepaalde insurgent hotspots. Het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Opvallend zijn ook de vele security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen. Niettegenstaande bepaalde districten duidelijk als onveilig dienen bestempeld te worden, blijkt uit dezelfde informatie ook dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Herat regionaal erg verschillend zijn. Zo

dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in uw district Gozara relatief stabiel is. Bovendien blijkt de provincie een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Gozara in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Gozara aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Uit de meer recente landeninformatie die de verwerende partij heeft bijgebracht middels de aanvullende nota die zij heeft neergelegd op 21 november 2018 (EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Security Situation” van december 2017 en mei 2018; EASO Country Guidance “Afghanistan – Guidance note and common analysis” van juni 2018) kan niet blijken dat de veiligheidssituatie in Gozara inmiddels in die zin is gewijzigd dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers in deze regio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Integendeel, de vaststellingen van de bestreden beslissing worden genoegzaam bevestigd door de meer recente landeninformatie en aldus stelt verwerende partij terecht in haar aanvullende nota:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation december 2017 en EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan Security Situation- Update - mei 2018) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Herat behoort tót de westelijke regio van Afghanistan, en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. De provincie Herat wordt de EASO Guidance Note bestempeld als een provincie waarvan niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld er dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Herat ruw geschat 1,9 miljoen inwoners heeft en dat er in 2017 in de gehele provincie 495 burgerslachtoffers vielen. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Herat in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat Het merendeel van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is bovendien voornamelijk doelgericht van aard, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten gevisereerd worden. Het geweld in de rurale districten neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van doelgerichte aanvallen en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het gros van de veiligheidsincidenten die er in de provincie plaatsvinden betreffen niet aan het conflict gerelateerde incidenten en security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tót de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”

Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Gozara, Herat is gesteund. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift bovendien naar informatie die ouder is dan de recente informatie waarnaar verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 21 november 2018 (zie bijvoorbeeld stuk 3 bij het verzoekschrift).

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift er nog op wijst dat de taliban hun hoofdkwartier hebben in zijn dorp van herkomst, gelegen in het district Gozara, zoals blijkt uit pagina 7 van de COI Focus “Afghanistan – Security situation in Herat province” van 18 mei 2017 (AD CGVS, stuk 12, map met “landeninformatie”), merkt de Raad op dat uit het EASO COI Information Report: Afghanistan – Security Situation, van mei 2018 (zie aanvullende nota verwerende partij), blijkt dat heden aan de taliban in Gozara slechts een lage aanwezigheid en activiteit kan worden toegedicht (p. 77).

Dat sinds 2013 de situatie is verslechterd, dat er zich in Gozara en bij uitbreiding in de provincie Herat veiligheidsincidenten voordoen en dat daarbij (burger)slachtoffers vallen, zoals de aanslag op de moskee in augustus 2017 waarnaar verzoeker in stuk 2 bij zijn verzoekschrift verwijst, wordt in het voorgaande bovendien niet betwist en terdege in rekening gebracht. Zoals reeds vermeld, blijkt hieruit dat voor het jaar 2017 de provincie Herat in haar geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten (495) in verhouding met het aantal burgers (1,9 miljoen) en dat het geweld wel degelijk voornamelijk doelgericht van aard is, waarbij overwegend de Afghaanse veiligheidsdiensten worden gevisieerd, zoals ook blijkt uit stuk 1 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt.

De Raad besluit dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier afdoende blijkt dat de situatie in Gozara, Herat op dit moment niet van die aard is dat verzoeker, bij terugkeer naar dit district, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

2.5.2.2. Vervolgens moet worden onderzocht of verzoeker omwille van zijn individuele situatie, met name omwille van concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre de verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, verwijst de Raad naar de hierboven besproken pertinente en terechte vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande waarbij wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen. Verzoeker voert verder geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat hij specifiek wordt gevisieerd in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er kan verder worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofd het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde blijkt niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Herat een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder hebben verzoekers gebruik gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissingen voor te leggen aan de Raad en hun middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM werd gerespecteerd.

Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie werden geschonden door de bestreden beslissing zodat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van

het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

M. MAES